

18

අංජලී

චතුර්තා හෙට්ටිආරච්චි

මාලකී අංජලී එක්ක කතා කරලා රිසිවරය තිබ්බ විතරයි ගේට්ටුව ඉස්සරහා වාහනයක් නවත්වන හඩක් ඇහුන. ජනෙලේ කර්ටින් එක මෙහාට කරලා බලද්දී සිරිල් මුදලාලි. ඇ යතුරක් අරන් ගේට්ටුව ලගට යද්දී දැක්කේ වාහනේ පෙජරෝ එකක්. මුදලාලි ගේට්ටුවෙන් ඇතුල්වෙලා තවත් ටික මොහොතක් ගියාට පස්සෙයි පැජරෝ එකක් පිටවෙලා ගියේ.

"අනේ මන්ද මේ මිනිහ අද එන වාහනේ නොවේ හෙට එන්නේ එක් ගෙදර එක වාහනයක් නෑ හෝටලේ කියෙන්නෙත් පරන වෑන් ලඩිය"

ගේට්ටුවක් වහලා ඇ හැරෙද්දී මෝටර් සයිකලයක් වේගෙන් ගියත් ඇ ගනන් ගත්තේ නෑ. මෝටර් සයිකල් එකක් වුනාට ඒක ට්‍රේල් බයික් එකක්. උන් ගේ පැත්ත දිහා බල බලා ගියත් මාලකී ගනන් නොගෙන ගෙට යද්දී ආයෙත් රේස් කරන ට්‍රේලේ හඩ ඇහුනා. කොල්ලො ඕන තරම් ට්‍රේල් වලින් මේපාරේ එහාට මෙහෙට යන හින්දා ඇ ගනන් නොගෙනම ගෙට ගියා. සිරිල් මුදලාලි නම් කෙලින්ම ගියේ උඩටමයි. ඉස්සර දොරක් වහන් මාලකී ගියා මුදලාලිට තේ එකක් හදන්න කුස්සියට. හීටරේ ගැහුවා විතරයි ගේට්ටුවට තඩ්බාන හඩක් ඇහුනා. ස්විච් එක ඕන් කරලා සාලෙට ඇවිත් පුරුදු විදියට ජනෙලෙන් එබ්ලා බැලුවා. හුල් ඡෙස් හෙල්මටි දාගත්ත බයිසිකල් කාරයෙක්. මාලකී දොර ඇරලා බලද්දී ට්‍රේල් බයිසිකල් එකක්.

"නෝනා පොඩ්ඩක් යෙනවද"

"ඇයි මොකක්ද වෙන්න ඕන"

ඇට මතක් වුනා. ඉස්සෙල්ලා ගේට්ටුව වහද්දී ඇහිව්ව බයිසිකල් හඩ.

"නොයිනා පොඩ්ඩක් යෙනවද විස්තරයක් දැන ගන්න තමා ඕන"

සිරිල් මුදලාලිගේ උපදෙස් මාලකීට ආයෙමත් මතක් වුනා. ඇ ගේට්ටුව ලගට යද්දී දැක්කේ තවත් එකෙක් ට්‍රේල් බයික් එක් උඩ ඉන්නවා. කට හඩින් නම් මුස්ලිම් වගේ

"ලෙනි මුදලාලිගේ ගෙදර මෙහෙද"

"ලැනි ඒ කවුද ඔහොම නමක් ඇහුවමයි"

"කෙතරගම බෙවනි හෝටලේ මුඩලාලි"

"එහෙම කෙනෙක් මේ පැත්තේ නෑ ඔය ලමයින්ට වැරදිලා මේ සිරිසේන මුදලාලිලගේ ගෙදර සිරිසේන මුදලාලි නැතිවෙල දැන් මාස හයක් වෙනවා"

"සමාවෙන්න යෙන්ටි කෙරදර කරාට ඒත් කලින් ආපු පෙජරෝ එක ආවේ මෙහේට නෙහ්"

ට්‍රේල් බයික් එකේ වාඩිවෙලා හිටපු එකා ටි සර්ටි එක ඉස්සුවා මාලකීට ජේන්න එක්ක. උගේ ඉතේ ගහපු පිස්ටල් එකට ඇගේ කටත් ලොකු වුනා. ඇට ටකස් ගාල මතක් වුනේ ඕෂඩිව

"ආහ්.. ඒ අපේ දුගේ යාලුවෙක් ඇඩ්වකේට් විජේසිරිගේ දුව"

"යෙහෙමද ඇන්ටි"

"යෙමන් වාහනයක් එනෝ"

"අපි ගිහින් යෙන්නම් ඇන්ටි"

අනිත් එකා ට්‍රේල ස්ටාර්ට් කරා ගේට්ටුවේ එල්ලිව්ව එකා අරුගේ පිට අල්ලන් වාඩි වෙද්දි මලකී දැක්කේ උගේ ඉතෙන් තිබ්බ

පිස්තෝලේ. මාලකීට උතුර දකුණ මාරු වුනා වගේ. දොරත් වහන්

"මුදලාලි..."

කියාගෙනම හතිදදා උඩට ගියා. ගියා නොවේ ඉබේටම යැවුනා.

"ඇයි... ඇයි.."

ඇට මුකුත් කියාගන්නත් බව. හතියත් ඇවිත් හොදටම බයවෙලා.

සිරිල් මුදලාලිට තේරුනා මොනව හරි ලොකු දෙයක් වෙලා බව.

ට්‍රේල් බයික් කාරයා එද්දි සිරිල් මුදලාලි හිටියේ ටොයිලට් එකේ ඇදගෙන ආපු ඇඳුම පිටින්ම උඩ සාලෙට ආවා.

"මහ... අමුතු.. කොල්ලො දෙන්.නෙක්.. කතරගම ලැහී.

මුදලාලි ..කෙනෙක් හොයනවා..."

බොහෝම අමාරුවෙන් මාලකී වචන ගැටගහගත්තා. ඒක ඇහුනා

විතරයි සිරිල් මුදලාලි කාමරයට දිව්වා. මාලකී තවත් බයවෙලා

කටත් ඇරන් කාමරයට දුවගෙන ගිය සිරිල් මුදලාලි දිහා බැලුවා.

මුදලාලිගේ හම් මල්ලන් අරන් කාමරෙන් ලොක් කරලා උඩ සාලේ

ජනෙල් වලින් ගේට්ටුව දිහා බලාගෙන පොත් එක කතේ

ගහගත්තා. ඒත් පෝත් එක වැඩ නෑ. සිරිල් මුදලාලි හොදටම

කලබල වෙලා.

"මේ පකයලගේ පෝන් වැඩ නෑ ඕන වෙලාවට"

මුදලාලිගේ කටින් එලියට පනින කුණුහරුප වලට මාලකී තවත් හොල්මන් වුනා.

"ලැනී මුදලාලි කියන්නෙත් ඔහේටද"

මාලකීත් හොදටම බයවෙලා ඇහුවා

"අනේ මාලකී නෝනේ ඔහෙට උත්තර දිදී ඉන්න වෙලාවක් නෑ උන් මාව හොයන්නේ මරන්න"

සිරිල් මුදලාලි එහේට යනවා මෙහේට යනවා පෝන් එක කනේ ගහගන්නවා. ජනේලෙන් ගේට්ටුව දිහාත් බලනවා ආයෙත් පෝන් එක කනේ ගහගන්නවා. මාලකීට මේ කිසි දෙයක් තේරෙන්නේ නෑ.

"ඇයි ඔහේ මරන්නේ අහවල් එහෙකටද"

"ඔහේට උත්තර දිදී ඉන්න වෙලාවක් නොවේ උන් ආපහු ඒවී"

සිරිල් මුදලාලි තඩ් බඩත් එක්ක සෝපාවෙන් වාඩිවුනේ ඔලුව දැකින්ම අල්ලාගෙන හරියට හරියට අහස ඔලුවට කඩාපාත්වෙනවා වගේ. කොහොම වුනත් සිරිල් මුදලාලි තමන්ගේ දුවගේ මහත්තයා බව මාලකීගේ ඔලුවේ වැඩකරා. කොල්ලො දෙන්නගේ ඉනේ ගහගත්තු පිස්තොල මතක් වුනා. සිරිසේන මුදලාලි නැතිවුනාට පස්සේ වෙච්ච දේවල් ඔලුවට ආවා. තියෙන ප්‍රශ්න වලින් ටික ටික ගොඩ ආවේ සිරිල් මුදලාලි ගිසා යැයි සිහිපත් වුනා. සිරිල් මුදලාලිට මොනව හෝ කරදරයක් වුනොත් අනාථ වෙන්නේ අංජලී බව මතක් වුනා. හාල් කිලෝවක් වත් ගේන්න සල්ලි නොතිබිච්ච කාලේ විද්‍යු දුක් සිහියට ආවා.

"මුදලාලි දැන් කොහේවත් යන්න බෑ නෙහ් උන් ආයේ ආවොත් පරන ගබඩා කාමරේ හැංගෙන්න"

"ආවොත් නොවේ නොනේ උන් ආයෙත් එනවා"

"එහෙනම් එන්නකෝ පහලට"

පහල පඩි පෙළට යන්න වුනේ නෑ. සිරිල් මුදලාලිගේ පෝන් එක හඩලන්න ගත්ත.

"කොහේද ඕයි තමුසෙලා ඉන්නේ ඉන්න හුත්තකින් ඉක්මනට එනවා"

සිරිල් මුදලාලි පෝන් එකෙන් බැන බැන තඩ් බඩත් උස්සන් මලකී පිටුපසින් ආවා. සිරිල් මුදලාලි පරන ගබඩා කාමරේ පරන පෙට්ටගම අස්සට රිංගවලා සාලෙට ආවා විතරයි සුදුපාට වෑන් එකක් මහ හඩින් බ්ලේක් ගහලා ගේට්ටුව ඉස්සරහ නැවත්වනවා දැක්ක මාලකීගේ කකුල් දෙකත් පන නැතිවෙලා ගියා. ඇ එහෙන්මම ලග තිබ්බ සෝපාවේ වාඩිවුනා. මහ අමුතූම ජාතියේ උන් පස් හය දෙනෙක් ගේට්ටුව උඩින් පැනලා දාපු ඉබ්බ කඩන්න උන්ට මහ වෙලාවක් ඕන වුනේනෑ. එකෙක් ගහපු යකඩ පාරටම ඉබ්බ කැඩිලා විසිවෙලා ගියා. මහ ගේට්ටුව තාප්පේ දිගේ තල්ලු කරලා දානවා මාලකී ජනේලේ විදුරුවෙන් දැක්කා. උන් ආපු වාහනේ මිදුලටම දාල හරවගෙන ආයෙත් පාරට දාල වෑන් එකේ මුහුන පාර පැත්තටම දැමිමා.

"කැරි ලැනිය දොර අරිනවද කඩාගෙන එන්නද" උන් ගේට්ටුවේ ඉබ්බ කඩපු විදියට දොර කඩාගෙන ඇතුලට එන්න මහ වෙලාවක් ඕනෑ නැහැයි මාලකී තේරුම් ගත්තා. හිටියේ බියෙන් ගැහි ගැහී උනත් ඇ හිටියේ හොඳ සිහියෙන්. ඇ ඉස්සරහට ගිහිල්ලා දොර ඇරියා. මුහුන වහපු පස් හය දෙනෙක් එක පාරටම ඇවත් පස්සට තල්ලු කරගෙනම ගේට්ටුව ආවා. හැම එකාගෙම අතේ කඩුවක් හෝ යකඩ පොල්ලක් තිබුනා. මාලකී පස්සෙන් පස්සට ගිහින් සෝපාව ලගටම තල්ලුවෙලා ගිහින් කකුල වැදිලා සෝපාවට වැටුනා.

"කවුද ඔහේලා මොකද මේ"

"කෝ ලැනියා"

එතන හිටපු උසම මහත එකා මාලකී හිටපු සෝපාවට කකුල උස්සලා තියලා ඇහුවේ ගොඩක් පහත් හඩකින්.

"මොන ලැනියෙක්ද මෙහේ ඇති ලැනියෙක් නෑ"

"හොයාපල්ලා ඉක්මනට ඇදගෙන වරෙන් පකයව මගේ ලගට"

එකෙක් ගිහිල්ලා ඇරිලා තිබ්බ දොර වැහුවා. දෙන්නෙක් උඩට ගියා දෙන්නෙක් පහල කාමරවල් ගානේ හොයන්න ගත්තා. තව එකෙක් ගේට්ටුව ලග හිටියා. එතන හිටපු මහ එකා වගේ එකා හිටියේ මාලකී ඉස්සරහ

"ලැනියෝ මැරුම් නොකා වර හුත්තීගේ පුතා"

කාමරවල බඩු පෙරලෙන හඬ සාලට හොදට ඇහෙනවා.

"ගැණියෝ තොට අන්තිම වතාවට කියන්නේ ලැනියා ඉන්න තැන කියපිය"

"මොන ලැනියෙක්ද මේ සිරිසේන මුදලාලිගේ ගෙදර ඔහේලට වැරදිලා"

"පල හුත්තී යන්න තොගේ දු බැන්ද ලැනියයි අපිට ඕන"

"මගේ දුව බැන්ද ලැනියෙක් නෑ මගේ දු බැන්දේ සිරිල් මුදලාලි දුත් එක්ක පොලොන්නරුවේ ගිහින් තාම ආවේ නෑ"

කාමරවල් පෙරල පෙරල හෙව්වත් සිරිල් මුදලාලි උන්ට අහුවුනේ නෑ.

"ආහ්..ඔය එන්නේ..අපි හොයන්නේ ඒ පකයා තමයි හුත්තී

හැන්ගිව්ව තැනකින් එලියට එන්න කියපිය"

මහ එකාට හොදට සිංහල කතා කරන්න පුළුවන් වුනත් අතරින් පතර මුස්ලිම් බව අගවන්න කැඩිව්ව සිංහලත් උන් කියවන්න ගත්තා.

"කුඩු කරපිය හුත්ත හොයපිය කැරි පකයව"

උෞ අතේ තියෙන යකඩ පොල්ලෙන් ඉස්සරහ ජනේලට ගහපු පාරට ස්ලාං ගාගෙන් විදුරු කටු හැම තැනම විසිවුනා. මහ එකාගෙ අණින් සාලේ හිටපු අනිත් එකත් ඉස්සරහ විදුරු වලට ගහගෙන ගහගෙන ගියා. මාලති කටත් ඇරන් බියෙන් වෙවුල වෙවුල හිටියත් ඇ කටක් ඇරියේ නෑ. ඇට දුක හිතුවේ සිරිසේන මුදලාලිගේ පින්තූරට ගහපු පාරට. උන් සාලේ තිබ්බ විදුරු කබඩ එකටත් ගැහුවා.

ඉස්සරහ මිදුලේ හිටපු එකා දුවගෙන ජනේලේ ලගට ආවා.

"ජිජ් එක හරවලා මේ පැත්තට ඉක්මනට වරෙල්ලා"

ගේ ඇතුලේ හිටපු මැරයෝ ඔක්කොම උෞගේ හඬට සාලට ආවා.

"දැන ගනින් හුත්තී මම නසීර් මම ඇවිත් ගියා කියාපන් පකයට"

උන් එක එකා වැන් එකට දුවලා පිටවෙලා ගියා.

මාලකී බය වෙච්ච පාරට මොකක්ද කරන්නේ කියලවත් හිතාගන්න බැරිවුනා. ටිකකින් මතක් වුනේ සිරිල් මුදලාලි පෙට්ටගම අස්සේ චිත්තිය.

"ඒකා හුස්ම ගන්න බැරුව මැරිලද දන්නේ නෑ"

ගබඩා කාමරයට ගිහින් පරන පෙට්ටගමේ පියන ඇරියා. දාඩිය පෙරාගෙන සිරිල් මුදලාලි එලියට ආවෙත් බයෙන් ගැහි ගැහී ගියාද ගියාද දෙතුන් පාරක් ඇහුවා. මකුළු දැල් කමිසෙ හැම තැනම ගැවිලා

"නෝනේ... මට... වතුර එකක්"

ඔහු ඉන්නේ තාමත් මරන බයෙන්. සිරිල් මුදලාලිගේ ඇගත් තාම ගැහෙනවා. මාලකී ගෙනත් දීපු වතුර වීදුරුව එක හුස්මට බිගෙන බිගෙන ගියා. සිරිල් මුදලාලි සාලෙට ආවට පස්සෙයි දැක්කේ උන් කරලා තියෙන විනාසේ තරම. හැම තැනම ඒදුරු කටු. ගේට්ටුව ඉස්සර මිනිස්සුන් පිරිලා.

"හත් දෙයියනේ අවට මිනිස්සුන්ට මොකක්ද මම කියන්නේ"

"කප්පන් කාරයෝ වගයක් ආව කියන්න උන්ට කප්පම් දුන්නේ නැති හින්දා බය කරලා ගියා කියන්න"

කියාගෙන සිරිල් මුදලාලි තරප්පු පේලිය දිහාවට ගියා.

"මුදලාලි මට දැන්වත් ඇත්ත කියනවද කවුද ලැහී මුදලාලි කියන්නේ උන් ඔක්කොම මුස්ලිම් උන් මේ දෙහිවල නසීර් කියලා චන්ඩියො නෑ"

සිරිල් මුදලාලි පඩිපෙලේ එතනම නැවතිලා මාලකී දිහාවට හැරුනා.

"නසීර් ද අමීර් ද"

"ඌ කිව්වේ නසීර්"

"මාලකී නෝනෙට ඇහිව්ව හැටි වෙන්න ඇති"

"නැහැ නැහැ මට හොදට මතකයි ඌ කිව්වේ නසීර්"

"නසීර් කියලා නම් එකෙක් නැහැ.මගෙන් කප්පම් ඉල්ලන්නේ අමීර්"

"නැහැ නැහැ මට හොදට මතකයි උගේ නම නසීර්"

"ලැහී මුදලාලි කියන්නේ මගේ තාත්තට කතරගම මිනිස්සු මට එදා ඉදන් කියන්නේ පොඩි ලැහී කියලා තාත්තා මලාට පස්සේ මම

නිකන්ම ලැනී මුදලාලි වුනා. හවානි එක අපේ හෝටලයක් උන් මගෙන් ලක්ෂ පනහක කප්පමක් ඉල්ලනවා"

සිරිල් මුදලාලි එහෙම කියලා ඇග බේර ගත්තත් නසීර් යයි කියපු කතාවේ ලොකු ගැටලුවක් තිබුනා. මොකද සිරිල් මුදලාලි එක්ක ප්‍රශ්නයක් තිබුනේ අමීර්ට මිසක් නසීර් කෙනෙක් එක්ක නොවේ. උඩ තරප්පු පේලියේ ඉදන් සාලේ දිහා බලාගෙන මාලකීට උත්තර දුන්නා. මැරයෝ කරපු විනාසේ හරියටම දැක්කේ එතකොට. ඒත් අමීර් මෙහෙම හැසිරෙන එකෙක් නොවේ. උෟ පිට එකෙකුට කොන්ත්‍රාත් එකක් දීලද. ඔහුට මතක් වුනේ ගම්පොළදී වෙච්ච සිද්දිය. ගේට්ටුව තාමත් ඇරපු ගමන්මයි. මාලකී ගේට්ටුව ලගට ගියා විතරයි අවට ඉන්න ගැනු ඇ වටකරගෙන එක එක දේවල් අහන්න ගත්තා. අල්ලපු ගෙදර එවුන් උඩ තට්ටුවේ ඉදන් තාමත් ගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. සිරිල් මුදලාලි ආයෙත් පහළට ඇවිත් මාලකීට කතාකරා. මාලකී අවට මිනිස්සුන්ට කිව්වෙත් කප්පම් කතාවමයි. ඉස්සරහ ගේට්ටුව වහගෙන මාලකී ගෙට ආවා. ඉස්සරහ දොරත් වහල දැම්මත් ඇ තාමත් හිටියේ බියෙන් ත්‍රස්තවෙලා. මෙහෙම දෙයකට ජීවිතේටම ඇ මුහුණ දුන්නමයි.

"මුදලාලි අපි මොකද කරන්නේ පොලීසියට කිව්වොත් නරකද"

"අපෝ එපා උන් මහ අමුතුමා ජාතියෙම එවුන් පොලීසියට ගියොත් උන් ඇවිත් අපිව මරලම ආල යාට් උන් ඉල්ලන ගාන දෙන එක ඊටවඩා හොදයි"

සිරිල් මුදලාලි කියන කතාවත් ඇත්ත. මග තොටේ යද්දිම තියලම යාවි.

"උන් මෙහෙම කරන්නේ පොලීසියේ ලොකු ලොකු මහත්තරුන් දැනුවත්ව. අපි පැමිනිල්ල දාල පොලීසියෙන් එන්න කලින් උන් ගෙදරට ඇවිල්ල ඉදිවි. වෙච්ච දේ වුනා. මම සල්ලි දෙන්නම් බාස් කෙනෙකුට කියලා විදුරු ටික දම්මව ගන්න"

සිරිල් මුදලාලි කියාගෙන උඩට ගියා.

තවත් විනාඩි ගානකට පස්සේ ආයෙත් වෑන් එකක් ගේට්ටුව ඉස්සරහට ගැහුවා. උන් ආපහු ඇවිත් යැයි හිතු මාලකී තරප්පු පෙල දිගේ කැගහගෙන උඩට ගියා.

"නෑ නෑ මාලකී නෝනෝ උන් මගේ උන් නෝනෝ බයවෙන්න එපා" උන් ගේට්ටුව ඇරගෙනම වෑන් එක මිදුලටම දැමිමා. මුදලාලි උඩ ඉදන් තරප්පු පෙල දිගේ බැස්සේ පෝන් එකත් කනේ ගහගෙන.

"ඕයි මම ටික දවසකට එන්නේ නෑ තමුසේ හොටේලේ සල්ලි මාලකී නෝනගේ අතටම ගෙනත් දෙනවා"

මාලකී තවත් අසරණ වුනා. සිරිල් මුදලාලි හින්දා ගේත් කුඩු කරලා ඇයව තනියම දාල යද්දී හිතට ලොකු දුකක් වගේම අසරණ කමක් දැනුනා

"මාලකී නෝනෝ පියසේන ඒවී මම මෙහේ හිටියොත් උන් මාව මරාවි. මේ ප්‍රශ්නේ ඉවරවෙනකම් කොහේ හරි හැන්ගිලාවත් ඉන්න වෙනවා"

සිරිල් මුදලාලි මුදල් මිටියක් මාලකී අතට දිල ආපු උන් එක්ක යන්න ගියා. මාලකී තවත් අසරණ වුනා. අපලිට කෝල් කරොත් අනිවාර්යයෙන්ම එන බවත් දන්නවා. කරන්නේ මොකක්දැයි ඇ තනිවම කල්පනා කරා.

වන්න ඕෂඩිව වඩාගෙන ගිහින් දිග සෝපාවෙන් තිබ්බා. ඒත් ඕෂඩි ඔහුගේ බෙල්ල අතැරියේ නෑ. ඔහුගේ ඇස් දෙක දිහා බලාගෙනම හිටියා.

"අම්මෝ තමුසේ මාව වඩා ගත්තේ අවුරුදු කීයකින්ද"

වන්නටත් ඒක මතකයට නැගුනා.

"මට නිකන් හිතෙනවා හෙට අනිද්දටම විජේසිරි සර්ගෙන් ආයෙත් කම්මුල් පාරක් කන්න වෙයි වගේ"

"එහෙම වෙන්නේ නෑ වන්න එහෙම වෙන්න උඩ තියන්නෙත් නෑ. එයා පොලිස් ස්කූල් එකට කෝල් කරපු තරහට තමයි භානුක මාව රේජ් කරේ ඒකට අදටත් හිත ඇතුලෙන් දුක් වෙනවා"

ඕෂඩි ඔහුගේ බෙල්ල අතැරුරලා සෝපාවෙන් වාඩි වුනා.

ඒත් වන්නගේ ඔලුවේ තිබුනේ වෙන දෙයක්. රියානාව කොහොම හරි ස්කෝලෙකට දාගන්න ක්‍රමයක් එන කොටත් හිත හිතා ආව. ඕෂධිට ඒක කරන්න පුළුවන් බවත් ඔහු දන්නවා. එත් කොහොම කියන්නදැයි එන කොටත් හිත හිතා ආවත් පොටක් පැදුනේම නෑ. අවස්ථාව ආවෙත් නෑ.

"ලොකු බේබි මට වොෂ් එකක් දාගන්න ඕන"

"ලොකු බේබි.. තමුසෙට බැරිද මන් ඉන්න තැනවත් බේබි කැල්ල අතාරින්න තමුසෙව බැන්දට පස්සෙන් ලොකු බේබි ලොකු බේබි ගායි"

ඕෂධි සෝපාවෙන් නැගිටලා ඉස්සරහ කාමරයට ගියෙන් ලොකු බේබි කියනවට බැන බැන. ඔහුට එය කියවෙන්නේ පුරුද්දට වුනත් ඇ එයට කැමැති උනේම නෑ.

"මොකද ගිය වැඩට උනේ"

"මම එතන රස්තියාදු වෙලා ආව. ලියන්නෙක් ආවේ නෑ. මටත් හිතෙනවා අංජලී බේබි කියපු දේ හරි ඇති. උෟ යන්නේ වෙන කවුරු හරි හම්බවෙන්න"

"තාත්තා දන්නවා අංජිගේ තාත්තගේ ඉම්කම්ටැක්ස් ෆයිල් හදපු එකා. කමක් නෑ වන්න තව දවස් දෙක තුනක් ෆලෝ කරලා හරි යන්නෙ නැත්නම් වෙන විදියක් බලමු"

ඕෂධි තුවාය අරන් වන්න දිහාවට විසිකරලා කාමරෙන් යන්න හැදුවත් වන්න ඇවලට ඇදලා ගත්තා.

"කොහේද යන්නේ"

වන්න උළුවස්සට හේත්තුව දාගෙන ඇගේ පුක් පලුදෙකෙන් මිරිකලා ලගටම ඇද ගත්තා.

"ඉන්නවකෝ තමුසෙට තේ එකක් හදන් එන්න හැදුවේ"

වන්න වැල්ලවත්තට ගියාට පස්සේ නාගෙන අරකිගේ කොට සායක් ඇද ගත්තත් ජංගිය ඇදලා හිටියේ නෑ. වන්නට සායට උඩින් පුක මිරිකද්දීම අතට දැනුනා.

"කවද්ද ඔය තමුසේ කැල්ල අතාරින්නේ අන්න එදාට තමයි ලොකු බේබි කැල්ලත් හැලෙන්නේ"

චන්ද්‍ර සාය යටින් අත් දෙකම දාලා පුක් පලු දෙක අතගාගෙනම තවත් ලගට ඇදල ගත්තා.

"එහෙමද මගේ මහත්තයා ආස එහෙනම් ඔන්න දැන් ඉදන් අතැහැරියා"

"අම්මෝ දැන් මේ දෙක තවත් ලොකු වෙලා මෙව්වර ලොකු වෙන්න කවුද මිරිකුවේ"

චන්ද්‍ර ඇගේ පුක් පලු තදින් මිරිකලා දැනේ ඇගිලි තුඩු පුක් පලු දෙක අතරින් පහලට යැව්වා. අම්මෝ අවුරුදු ගානකට පස්සේ පිරිමි අතකට පුක් පලු අහුවුනාම දැනුනු සැපට ඇ චන්ද්‍රගේ පපුවට හිස තියාගත්තා.

"සත්තයි මගේ අම්ම පල්ල ඔයා ඇර තාම එක පිරිමියෙක් මගේ ඇගට අත තියලා නෑ"

"කවුද අත තියපු ගැණි වූටි බේබියි අංජුලා බේබියිද"

ඕෂඩි ඔහු දිහා බලලා නියෙව්වා. චන්ද්‍රගේ ටි සර්ටි එක යටින් මයිල් පිරිව්ව බඩත් එක්ක අතගාගෙනම ටි සර්ටි එක උඩට ඉස්සුවා. වූටි තත්ගැටේ වටේ දත් පාර හිටින්නම් හැපුව. එක නම් චන්ද්‍රට රිදුනා

"ආව්...හු.. රිදුනා"

"ඇත්තට.. රිදුනද පැටියෝ..."

"කෝ මත් අහපු දේට උත්තර දුන්නේ නෑ නෙහ්"

"ඔව් ... මෝඩයෝ.. උන් දෙන්න මගේ පත නෙහ්"

ඕෂඩි ඇගේ දත් පාරවල් ලෙවකකා ඔහුගේ පපුවට තවත් තුරුල් වුනා. චන්ද්‍රගේ කලිසමේ බෙල්ට් එක බුරුල් කරලා කලිසමේ හක් එක පැත්තුව. ඇගේ දිවෙන් ඔහුගේ වූටි තත්පුඩු වටේ දිව ගෙනියන ගමන් ජොකා යටින්ම පොල්ල ඇල්ලල තදින්ම මිරිකුවා.

"කියනෝ මේක කාගේ කාගේ ගුහාවල් වලටද රිංගුවේ"

"බොරු කියන්නේ මොකටද මේක තාම ගිහින් තියෙන්නේ මැණිකෙගේ ගුහාවට විතරයි"

"ගුහාව... මන්..ත..."

ඇ ආයෙත් ඔහුගේ පපුව විකුවත් දත්පාර හිටින්න විකුවේ නෑ.

"ඌයි.. රිදෙනවා"

"මේක දෙතුන් වතාවක් රිංගුවාම ඉබේටම ගුහාවක් වේවි. ලේසි පහසු බඩුවක්ද මේක"

එන්න ඇගේ පුක යටින් අල්ලලා ඇව උඩට ඉස්සුවා තන් දෙක මැදින් මුහුන තියලා ඔලුව දෙපැත්තට වැනුවා. බ්‍රා එකක් වත් නොඇඳ හිටපු ඇගේ තන් දෙක ඔහුගේ මුහුනට තෙරපි තෙරපි දෙපැත්තට පැද්දුනා දොදොල් වගේ. ඇ ඔහුගේ බෙල්ල බදාගෙන හිසට තවත් තන් තෙරපගෙන හිටියේ ගොඩක් ආසාවෙන්.

"ගිහින් වොස් එකක් දාගෙන එන්න ඉතින්"

ඔහුගේ අත් බුරුල් වුන ගමන් ඕෂඩී ඔහුගේ පපුව දිගේ පහලට රුටලා ආවා සායන් පුක මැදටම ඉස්සුනා. සායේ සාක්කුවේ තිබ්බ පෝන් එකත් බිමට වැටෙන්න ගියත් සාය පහත් වෙද්දී ආයෙන් සාක්කුව ඇතුලට ගියා. මයිල් පිරිවිව පපුව ආයෙන් ඉබලා ඇ කුස්සිය ගියා.

එන්න නානකාමරයට යද්දීත් කල්පතාවට ආවේ රියානාගේ ස්කෝලේ ප්‍රශ්නේ. ඕෂඩී කෙටිල් එකට වතුර දාල ඇ කුස්සිය මැද තිබ්බ මේස පුටුව ඇඳලා වාඩිවුනා. පුංචි හිනාවක් එක්ක.

හානුකගේ සිදුවීම දවසේ මලගෙදර ගිය අය එදා රැම ආව. එතකොටත් එන්නයි ඕෂඩී දෙවැනි වතාවටත් එකට ඉඳලා එන්න පහලට ගිහිල්ලා වැඩි වෙලාවක් ගිහිල්ලත් නෑ. දොර ඇරපු ගමන් විජේසිරි ගහපු කනේ පාරට එන්න විසිවෙලා ගිහින් බිම ඇදගෙන වැටුන

"තමුසේ ඔහොමද මිනිහෝ මගේ කෙල්ලව බලාගත්තේ"

විජේසිරි කේන්තියෙන් කෑගහගෙන තරප්පුව දිගේ උඩට නගිනවා. මාග්‍රට හා නිෂාධිසි විජේසිරිව අල්ලගන්න හැදුවත් දෙන්නගේම අත ගසලා උඩට ගියා. එන්නට මාර අඟසෙට ඕෂඩී එක්ක එකට ඉද්දී අල්ලපු ගෙදර උන් ජනේලෙන් දැකලා විජේසිරිට කෝල් එකක් දෙන්න ඇතියි හිතුවා. ඔහු එහෙත්මම කාමරයට ගියා. විජේසිරිට නිෂාධිට මාග්‍රටට කොහොම මුහුන දෙන්නදැයි ගොඩක් වෙලා හිතලා බෑග් එකට ඇදුම් පැක් කරගත්තා. පහල දොර ඇරෙන

සද්දේයි පහල වෙච්ච දේවලයි ඕෂඩිට ඇහුනෙම නෑ. ඒකි හිටියේ පටිට සංතෝසෙන් පාඩම් කර කර. දෙන්න එක්ක ඇලැන ගහගෙන හිටියෙත් එකට තුරුල් වෙලා බුදිය ගන්න.

"පරට්ටි ඇරපිය දොර"

විජේසිරි ගහපු පයින් පාරට දොර දඩාස් ගාල බිත්තියේ වැදුනා. ඔහු පැනපු ගමන් ඕෂඩිගේ කොන්ඩෙන් අල්ල උස්සලා කම්මුල දෙපැත්තට ගහගෙන ගහගෙන ගියා හිතේ වේගෙටම. මාගුටි හා නිෂාඩි ඔහුව අල්ලගත්තේ නැත්නම් තවත් ගහනවා.

"පරට්ටි තෝ අර රස්තියාදුකාරයා ගෙදරටම ගෙන්න ගෙන මෙතන හැමුනුනාද හුත්තී..."

විජේසිරිගේ කටින් කුණුහරුප වැක්කෙරුනේ කට ඇරිච්ච කරාමේ වගේ

"මොනවද ඔහේ මේ කියවන්නේ..අල්ලපු ගෙවල් වලට අඩබෙර ගහලා තවත් ලෑජ්ජා කරන්න එපා"

මාගුට්ට මල පැනලා හිටියට ඇ හිටියේ ප්‍රකෘති තත්වෙන්.

"මම ගෙදරට ගෙන්න ගත්තේ නෑ කවුරුවත් තාත්තා පොලිස් කොලෙජ් එකට කෝල් එකක් දීපු හින්දා තමයි උෟ මෙහේ කිනිස්සක් අරන් මාව මරන්න ආවේ වන්න නැත්නම් මම මෙලහකට ලොකු අම්ම ගිය දිහාවේ ගිහිල්ලා එහෙනම් ඔයාලා එන්නේ ගෙදරට නොවේ මෝවරියට"

ඕෂඩි අඩ අඩ කිව්වත් කවුරුත් පිළිගත්තේ නෑ

ඒත් විජේසිරි ඒකෙන් අල්සෙටි ගියා. පොලිස් කොලේජ් එකේ ඉන්ස්පෙක්ටර්ට කෝල් කරපු බව දන්නේ ඔහු විතරයි.

"පල යන්න තව බොරු නොකියා"

මාගුටි හරහට කතාකරන්න ගත්තා.

"බොරු"

ඕෂඩි හිතට ආපු වේගෙටම නාන කාමරයට ගියා මුල්ලේ තිබ්බ කිනිස්සට පයින් ගහපු පාරට පොත් මේස කකුලේ වැදිලා විජේසිරි ඉස්සරහම කැරැකිලා නැවතුනා.

"උෟ මාව රේජ් කරේ තාත්තේ ඔයා හින්දා ඔයා දීපු කෝල් එක හින්දා වන්න උෟට ගහලා පැන්නුවේ නැත්නම් උෟ ආවේ මාව

මරන්න වන්න හින්දා මගේ ජීවිතේ බේරුනත් උෟ කරන්න ඕන දේ කරලා ගියා"

ඕෂධී අඩ අඩා කියද්දී විජේසිරිගේ හිත කඩාගෙන වැටුනා.

"වේසිගේ පුතාව හිරිච නොයැව්වොත් මම විජේසිරි නොවේ"

"නඩු කියන්න උෟ මට කරපුදේ ලොකෙටම ඇහෙන්න කියල මම කොහොමද රෙද්දක් ඇදගෙට පාරේ බැහැලා යන්නේ පත්තර කාරයන්ට ටී.ටී. වැනල් වල කොහොමට යයිද"

විජේසිරි ගොඩක් වෙලා ඕෂධී දිහා බලාගෙන හිටියා ඔහුගේ ඇස් වලට කදුලක් ආවා. මාගුටි ඔහුගේ අතින් අල්ලන් පහලට එක්ක ගෙන ගියා.

"උෟ තාත්තට කෝල් එකක් දීල උබේ දෝණියැන්ද මම ගැණියෙක් කරා තෝ දැන් කැමති පකයෙකුට දීල දාපන් කියලා"

නිෂාධී කිව්වේ දුකෙන්. දොරින් එළියට ගිය මාගුටි කියපු දෙයින් ඇගේ හිත කඩාගෙන වැටුනා

"ඔහේ ඇයි අර කොල්ලට ගැහුවේ මම එතකොටත් කොච්චර කිව්වද"

ඕෂධීගේ අම්මගේ හඬ ඇගේ කර් ඇතුලෙ දෝංකාර දෙන්න ගත්තා.

"වන්නට ගැහුවද"

"ඔව් ඔයි තමුසේ හින්දා උෟ ගුටි කැවා"

නිෂාධීගේ මුහුණ දිහා මොහොතක් බලාගෙන හිටපු ඇ පහලට එක පිම්මට දුවගෙන ගියා. වන්න සාලෙ නෑ. කාමරේට ගියා. කාමරේ හිටියෙන් නෑ.

මේසේ උඩ ලියුම් කැල්ලක් තිබුනා

"මට සමාවෙන්න සර් මගෙන් වරදක් වුනා. මම ගෙදර යනවා"

ඕෂධී ඔලුව අල්ලන් ඔහුගේ ඇද උඩ වාඩිවුනා.

"මොනවද අප්පා මගේ සුරංගනාව මේව්වර කල්පනා කරන්නේ"

වන්න ටවල් එකත් ඇදැන් ඇ වාඩිවෙලා හිටපු පුටුව ඉස්සරහ ඉදන් හිතල අත්වලින් කම්මුල් අතගැවා. ඇගේ ඇස් වලින් කදුළත් පැනලා. පුටුවේ වාඩිවෙලා හිටපු විදියටම ඉන වටේ දැතින්ම අල්ලාගෙන බදාගත්තා

"අනේ.. ආයේ නම් මාව දාල යන්න එපා වන්න"

වන්න කරකවලා අත් හැරියා වගේ මෙලෝ හුත්තක් තේරුනේ නෑ ඒත් ඒ වචන රියම් බරු වගේ වන්නගෙ හිත පතුලෙම බරටම ගිලුනා. ඔහුට මතක් වුනේ රියානාගේ අම්මව.

"අනේ කෙල්ලේ කෝ තේ.. කෙටිල් එක ගැහුවට ස්වීච් එකවත් දාල නෑනෙත් ඉබේට වතුර රත් වෙනවද"

වන්න ඇගේ කම්මුල් දෙපැත්ත අල්ලගෙන ඇගේ මුහුන ඔහු දිහාවට හරවා ගත්තා. ඇටත් කෙටිල් එක ගහපු එක මතක් වුනේ එතකොට ඔලුවා හරවලා බලද්දී ඇත්තටම ස්වීච් එක දාල නෑ. වන්න දිහා හිනාවෙලා බලලා නැගිටිටත් ඇට ස්වීච් එක දාන්න නම් බැරිවුනා. ඔහු ඇගේ ඉනෙන් උස්සලා පැන්ට් කබඩ් ජෙලියේ කොන්ක්‍රීට් සැලැබ් එක උඩත් තිබ්බා.

"කෝ ඉතින් තේ එපාද"

"පස්සේ"

වන්න ඇගේ ටී සර්ට් එකත් යටින් ඇලපත දිගේ අතගාගෙනම ආව. ඔහු ඉදිරිපිට රාජ පරවියෝ දෙන්නෙක් හොටේ දික්කරගෙන ඉන්නවා වගේ තත් දෙක ඔහු දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.

"මොනවද ඔව්වර බලන්නේ කොදැක්ක දෙයක් වගේ"

"අම්මෝ දැක්කේ අවුරුදු කීයකට පස්සෙද"

වන්න කලින් ඕෂඩ් වාඩ්වෙලා හිටපු පුටුව කකුලෙන් ඇදලා ඇ ඉස්සරහ වාඩිවුනා. දැන් ඇගේ කිහිලි යටින් ගත්ත නිසා ටී සර්ට් එකත් ඉනට වැටුනා. ඇ ඔහුගේ කන් දෙපැත්තෙන් අල්ලගෙන සිනිදුවට අතගැව වන්නගේ ඇස් දිහා බලාගෙනම. වන්න ඇට තවත් කිට්ටු වුනා. ඇයත් ඔහු වාඩ්වෙලා හිටපු පුටුව දෙපැත්තට කකුල් දාලා පුකත් කොන්ක්‍රීට් සැලැබ් එකේ දාරෙන්ම තිබ්බ. මාපට ඇගිලි වලින් කන් පාමුල සිනිදුවට අතගැවා. වන්න ඇට ටිකෙන් ටික කිට්ටු වුනා. ඇ තවත් කලවා පලල් කරා. කොට සාය ඇකිලිගෙනම ඉනගාවටම ඇබරුනා සාක්කුවේ තිබ්බ පෝත් එකත් ඇගේ පුක පිටුපස්සට වැටුනා. සුදු කලවා නිරාවරණය කරගෙනම. කලු තුනී මයිල් පිරුනු සුදු කලවා දෙපැත්තෙන් ගිය වන්නගේ දැත් ආයෙත් ටී සර්ට් එක යටින් ඇලපත දිගේ තත් දෙකත් උඩට ගියා කිහිලි

පාමුලටම. ඇගේ තන්පුඩු පරෙවි හොටයක් වගේ උල්වෙලා. ඕෂඩි දැකින්ම අල්ලල ටී සර්ටි එක ගලවලා මේස උඩට වන්නගේ ඔලුව උඩින් විසිකරා. ඇ ආසාවෙන් ඔහු දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. කොතනින් කොහොම පටන් ගන්නැදැයි ඔහුට නිතාගන්න බෑ. පරවි හොටයක් වගේ උල්වෙලා තියෙන තන් පුඩුවේ මුදුනට වන්නගේ දිව තුඩ තියද්දී ඇගේ හිරිගඩුත් පිපුනා. දිවේ තුඩ තන් පුඩුව වටේ දෙතුන් පාරක් රවුමට ගිහින් තන් පුඩුව උඩට පහලට කරා. ආයෙත් තන්පුඩුව වටේ තියෙන දුඹුරු රවුම උඩින් දිව යද්දී වූටි වූටි ගැටිති උඩට මතු වෙලා පිපිලා ආවා. දුඹුරු රවුමයි තන්පුඩුවයි තොල් අතර හිර කරන් සුරුස් සුරුස් ගාගෙන උරද්දීම ඕෂඩිගේ දෑස් පියවෙලා ඔහුගේ හිස කෙස් අතරින් ඇගිලි තුඩු යවනවා. තන් පුඩුව උර උරා ඔහු ඇගේ ඇලපතේ යාන්තමට අත්ල ගාවගෙන උඩට යනවා. ඇගට කරන්ටි එක වැදුනා වගේ ඇගේම හිරිගඩු පිපුනා. ඔහු ඒ දේම අනිත් තනේටත් කරන්න පටන් ගත්තා. ඕෂඩිට ඉවසගන්නම බැරුව වන්නගේ ඔලුවේ දෙපැත්තේ කෙස් වලින් අල්ලගත්තා මිරිකගෙනම. දෑස් තදකර වහගෙන ඇගෙන නැහෙන ගානට සිහින් කෙදිරිල්ලක් පිටකරා. පුකෙන් වුට්ටක් ඉස්සිලා ඇගේ තොලක් උර උරා දිවත් උරනවා. ඇයෙත් තන් දෙකම එකතු කරන් දිවෙන් උඩට පහලට කරන්න ගත්තා. පුක උස්ස උස්සා තොල් උර උරා කට ඇතුලටත් දිව දාල ඇගේ දිවත් උරනවා. දිවම එලියට දාල බෙල්ල දිගේ පහට ඉදන් උඩට ලෙවකාගෙන ආයෙත් තොල කට ඇතුලට දාගත්තා. හරියට ත්‍රිකෝණාකාර විදුලි පරිපථයක් වගේ තන් දෙකයි දෙතොලයි දෙතොල් උරාගෙන යද්දී ඇගිලි වලින් සිනිදුවට තන්පුඩු රෝල් වෙනවා.

දිවේ අග්ගිස්සේ ඉදන් උරාගෙන යනවා. වන්නගේ දිව ඇගේ තන් දෙක මැදින් ටික ටික පහලට ආවා. ඇ පැන්ට්‍රි කබඩ එකේ මුල්ලට පිටුපස්සට දැත් ගහගත්තා වන්න බඩ ඉබ ඉබ දිවෙන් ලෙවකකා පහලට ගියා. බුරිය මැදට උම්මා එකක් දුන්නත් ඇතුලට දිව දැම්මේ නෑ. ඇලපත දිගේ අත ගගා සායේ හක් එක පන්නලා ගිපර් එක පහත් කරා. ඕෂඩි දෙපා වන්න වාඩිවෙලා හිටපු පුටුව උඩට අරන් යටි පතුල් තියලා පුක ඉස්සුවා ඔහුට සාය ගලවන්න ලේසි වෙන්න.

චන්ද්‍රාත් බඩ දෙපැත්ත ඉබ්න ගමන් සාය පහලට දාල ගලවලාම දැමිමා. ඕෂධීගේ ඇගේ නුල් පොටක් නෑ. චන්ද්‍රා ඇගේ තන් දෙක රවුමට දැතින් අල්ලගෙන හුත්ත මැදට දීපු උම්මා එකට ඇගේ ඇස් පියවිලා ගියා. හුත්ත මැදට විතරක් නම් බැරියෑ. හුත්ත වට්ටයි ඉකිලි වලටටයි පුක් හිලයි වට්ටම උම්මා දිගෙන දිගෙන ගියා. ඕෂධී ඔහුගේ ඔලුව බදාගෙන කෙස් අතරේ වට්ටම ඇගිලි තුඩු යැව්වා. ඇ පස්සට ගිහින් බිත්තියට ගේත්තු වුනා. පුටුව උඩ තිබ්බ දෙපා පලල් කරන් පැන්ට්‍රි කබඩ එකේ කොන්ක්‍රීට් දාරට ගහගත්තා. චන්ද්‍රාගේ දිව හුත්තට තිබ්බ විතරයි ඉතට තෙරපුනු පෝන් එක වෛයිබ්බේට වෙව් හඩ නගා රින්ස් යන්න ගත්තා.

"ගිහ් මේ හුත්ත ඔඟ් කරන්න අමතක වුනා නෙහ්" පෝන් එක අතට අරන් ඔඟ් කරන්න හැදුවත් දැකපු නම්බර් එක නිසා ඔඟ් කරන්න හිතුවේ නෑ. ඕෂධී අතින් හුත්ත වහගෙන කෙලින් වුනා.

WalkathapDF.com